

**ORSZÁGOS
SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR**

✦
**BIBLIOTHÈQUE
NATIONALE SZÉCHÉNYI**

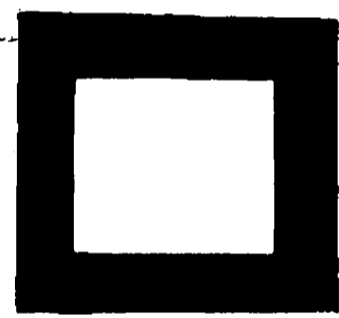
✦
**НАЦИОНАЛЬНАЯ
БИБЛИОТЕКА ИМ. СЕЧЕНИ**

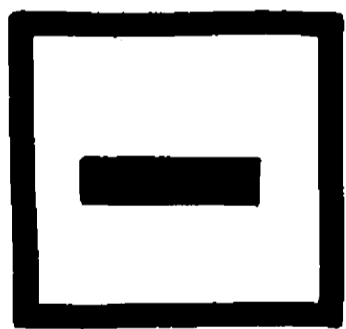
Az eredeti nehezen olvasható, a nyomás elmosódott, a hátoldal nyomása átüt, az oldal restaurálva.

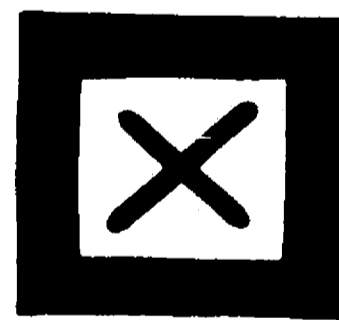
Az eredeti hiányos. /Részletes felsorolás a tekercs elején-végén található./

Az eredeti sérülése miatt a szöveg hiányos.

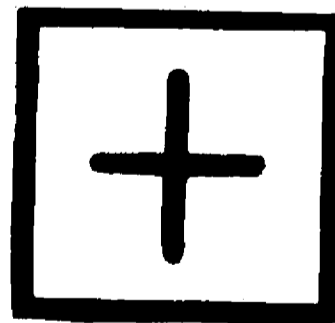
A hiányzó részek más könyvtár állományából vannak pótolva. /Részletes felsorolás a tekercs elején-végén./

Az eredetin tinta vagy ceruza aláhúzások, bejegyzések, tintafoltok találhatóak.

A tekercsben található hibás részek, esetleges hiányok pótlása.

Az eredeti színes

A befényképezett jelek a kötet felső részén, illetve a nyitás szerinti jobb- vagy baloldalon találhatóak.

Készült:

1973

június

FÉNYKÉPEZTE

VARGA

FM

3

9

3

2

1

8

8

0

1

SZARVASI UJSÁG

1880. /4.évf./ . jan. 4-dec. 26. 1-52.szám. Teljes.

Rendk. mell.: 6 db: 1., 12., 13., 15., 16.,
22.számokhoz.

SZARVASI UJSÁG.

Képes hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra küldendők.

A n. It-térben minden garmonsor díja 20 kr.

HIRDETÉSEK

jutányos áron vétetnek fel.

A hirdetések az „Árpád” irodalmi és nyomdai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket elfogad Mudrony és György hirdetési irodája Barátok tere 3. sz. Athenaeum I. emelet; továbbá A. V. Goldberger, servitátor 3. sz. a.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS

„SZARVASI UJSÁG”

1880-ik ÉVI IV-ik ÉVFOLYAMÁRA.

Lapunk az új évvel negyedik évfolyamába lépett, s a közönség érdeklődésébe vetett hittel folytatja pályafutását.

Ma már a társasélet egyéb haladási tényezői mellett a sajtó közrehatása nélkülözhetlenné van elismerve; mi, igyekvünk e részben hiányt pótolni, s városunkban, itt az alföld szívében a sajtónak állandó tanyát szerzünk, a közóhaj szerint, s fáradozásainkat már is bőven jutalmazva látjuk azon nemes érdeklődés által, mellyel a közönség lapunk a „S z a r v a s i U j s á g” iránt kezdettől fogva viseltetik.

Az érdeklődés eme lekötelező nyilvánulása folyton a lap emelésére, a tovább haladásra utal minket, s hogy viszonyozzuk t. előfizetőink figyelmét: lapunk, a „Szarvasi Ujság” minden száma

egy-egy nagyobb, művészi kivitelű képpel lesz díszítve,

miáltal a műizlés terjesztésének is szolgálatot vélünk tenni.

Képeink megválasztásánál különös tekintettel leszünk a kiválóbb magyar művészek alkotásaira: e mellett hozni fogunk közvetlen érdekű arc- és táj-képeket, s humoros tárgyú illusztrációkat is.

A „Szarvasi Ujság” mint eddig, úgy ezentúl is a társadalmi kö érdekek fejlesztője és hí őre leend. Minden száma hozni fog helyi és általános érdekű társadalmi irányozásokat; mulattató és tanulságos apróbb közleményeket; helyi, megyei, országos és nagyvilági híreket, gazdasági és ipari közleményeket. T a r c z á j a költői becsű művek közlésével az irodalmi izlés fejlesztésén munkál, s C s a r n o k r o v a t a tudományos értekezéseket úti rajzokat s kritikai méltatásokat hozand.

Lapunk új évi első számában megkezdjük D o b s a L a j o s koszorús színműirónk „Aba Samuel” című tragiédiája 4-ik és 5-ik felvonásának közlését, melyek egy kerek költői egész képeznek, s eddig közölve nem voltak. A jeles költő, ki az utóbbi időben csakis lapunk számára adott dolgozatokat, melyeket a budapesti lapok színtek utanközölni, jövőre is támogatni fogja lapunkat; mellette munkatársaink maradnak továbbra is: Csengey Gusztáv, Molnár György, Nogáll Janka, Gr. Vay Sarolta, Zsilinszky Mihály, Haan Lajos, Majtényi Flóra, Erdélyi Mikes Róza, Oláh Miklós, Moravosik Géza, Dr. Hajnal István, Martiny Dezső, Dr. Krecsmárik János, Rácz Mihály, Dr. Télessy József, Janosovics István, Bácskay Albert, Dengi János, Reviczky Gyula, Inc. édy László, Bánfi Zsigmond, Sándor Kálmán, Szathmári Károly, Rádl Ödön, Gelléry Mór, Gáspár Imre. Rendes levelezőink a megyéből, s pedig Gyuláról: Olah György; Csabáról: Fábry Károly; Endrődéről: Salacz Géza; Berényből: M. Braun József; Bekésről: Dr. Hajnal J. és Benczúr Vilmos; Szentadrásról: Zih Károly; Öcsödéről: Győry Imre; Bánfalvaról: Nagy Zs. gn. end; Szegha. oról: Christó Miklós; e mellett időnkint fővárosi leveleket is közlünk Bácskay Albert tollából.

A „Szarvasi Ujság” ezek szerint minősítve van arra, hogy mint megyei közlöny, s mint szépirodalmi irányu vállalat is, széles körben nyerjen eiterjedést. Kérjük törzs-előfizetőinket miszerint gyűjtőknek tekintve, magokat, lapunkat ismerőseik s különösen a nép között úgy mint eddig, ezentúl is terjesztetni sziveskedjenek.

A „Szarvasi Ujság” előfizetési ára marad az eddigi:

☛ Negyedévre 1 ft 25 kr. — Félévre 2 frt 50 kr. — Egész évre 5 frt. ☛

Gyűjtők 5 előfizető után tiszteletpéldányban részesülnek.

Az előfizetési pénzek, vidékről legczélszerűbben 5 kros postautányon Szarvasra a „Szarvasi Ujság” szerkesztőségére czimezve küldendők.

Szarvason, 1880. évi januárhó 4-én.

A „Szarvasi Ujság” Szerkesztősége és Kiadóhivatala.

Helyi érdekű vasutak.

Ma, midőn vasutunk kiépülése a befejezés stádiumán áll, érdekesnek véljük Lavelaynak, a hírneves francia nemzetgazdásznak a helyi érdekű vasutakra vonatkozó nézeteit közölni.

Laveleye egyik szellemes összeállításában következő előnyöket tulajdonít a helyi érdekű vasutaknak a földmivelő vidékek szempontjából:

1. A nagyobb személyforgalom, s így a kultúra haladása.

2. A gabonaszállítás olcsóbbodása s így az ár emelkedése.

3. A bérlet, s így a föld értékének emelkedése.

4. Az ipari és gyarmati árucikkek olcsóbb szállítása, s így áruk leszállítása.

5. Sok vidéken — hol tüzelő anyag nincs — ipartelepek létesítése a kőszén szállíthatása folytán.

6. Új ipartelepek létesíthetése, kivált a tömegesebb termelésű fajtákból.

7. A közlekedés biztonsága sok tehetős embert falusi életre bír.

8. A földmivelés — kevesebb levén a szállítás; költség és idő — intenzívebbé lehet.

9. A postai könnyebbség.

Ezen előnyök kettős mértékben érezhetők nálunk, a hol gróf Széchenyi István kedvencz anekdotája szerint a szabadságára büszke, és azért élni-halni kész magyart fogva tartja saját kuriáján a — sár.

Többszörösen volt is hangsúlyozva közéletünk legilletékesebb férfiai részéről ily helyi érdekű vasutak építésének szüksége. Óriás drágán épített „világforgalmi“ frazológiával feldiszitett vasutaink vannak;

hanem úgy tetszik, hogy a mint minden magyar politikus képesnek érzi magát lord Beaconsfield helyén vezetni a világ uralmát, hanem a maga községe ügyeit, a jegyző manipulációit nem képes ellenőrizni: ép úgy „en gros“ csináltuk a vasutakat is, a „világforgalmi“ vonalaink mellett nincs se közút, se hajózás, se szárnyvonal, csak sár, meg a miről az öreg Szirmay mondja, hogy „vocant töltés.“

A helyi érdekű vasutak létesítésének azonban nagy akadályai voltak. — Szabványaink drága építkezést követeltek; az érdekeltség hozzájárulása nem volt biztosítva; a törvények korábbi helyzetében a megyék és községek támogatása majdnem lehetetlen volt; fővonalaink érdekeltsége hiányzott; sőt az új kereskedelmi törvény rendeletei a rónaságok alakítását is nagyon megnehezítették; mindezekon felül pedig az államkincstár jelen helyzetében nagyon is könnyen érthető fiskális okokból a nem is annyira adóelengedés, mint inkább az új adóalap egyidejű be nem vonása csak igen nehezen engedélyeztetett.

Ezen főbb nehézségeken a főpályák által épített pár szárnyvonalon kívül eddigelé csakis az arad-körösvölgyi vasut tudta túltenni magát. — Azon derék férfiak neveit, a kik ez intézetet annyi akadály dacára létrehozták, hálásan fogja megőrizni a hazai közgazdaság története. E siker bátorította fel az ország legtöbb vidékét hasonló irányu mozgalomra, a mely mozgalmat a helyes érzék jeleként kell üdvözlönnünk.

S így azon ellenvetésnek mely a helyi érdekű vasutak felbátorítása céljából a fentebb észlelt elvek törvényes szabályozása ellen eddigelé felhozott, hogy t. i. arra aktuális szükség nincs, ma má' semmi értelme nincs. Városunk e részben követte saját jó-

T Á R S A G

Aba Sámuel.

Eredeti tragoedia 5 felvonásban.

Irta: Dobsa Lajos.

(4-ik és 5-ik felvonás).

A 4-ik és 5-ik FELVONÁS SZEMÉLYEI:

Aba Sámuel, Péter elűzetése után: király (Előbb nádor volt.) Péter, az „Urseo“ családból. Száműzött király. Henrik táborában Henrik, német király. Gellért, püspök, Péter nevelője és híve. Endre, Béla, Levente, külföldön bujdosó Árpád-herczegek. Viska, Pezli, Vata, Zounok, magyar főurak, az Árpád-herczegek hívei. Parancsnok, Aba Sámuel vezére. Dádo gróf, Henrik német király vezére. Sarolta, I. István király nővére. Aba Sámuel neje. Kisfiu, kisleány Aba Sámuel és Sarolta gyermei. Kulma, herczegnő, fiatal özvegy. Sarolta rokona és palotahölgye. Lantos 1-ső vendég az Árpád-herczegek hívei. 2-ik vendég. Boldizsár, Jakab, Andris, Aba Sámuel hívei. Hölggy, Kulma herczegnőnél. Ősz. Nő. Leány. Gyászolók a főúri rendből. Hírnökök. Harcosok. Magyarok. Németek. Vendégek. Szerzetesek. Apáczák. Pórok. Gyászolók. Történik: a 4-ik felvonás Aba Sámuel palotájában, részint a csanádi templomban, 5-ik felvonás Győr vidékén 1044. évi július 5-én.

Negyedik felvonás. „R o s z e s z k ö z ö k.“

Terem Kulma herczegnőnél, Aba Sámuel palotájában. Lampák. Vigalom.

Első jelenés. Kulma, Vata, 1-ső Vendég, 2-ik Vendég, Lantos. Vendégek. Hölggyek. Vendégek. Halljuk a lantost! Halljuk! Halljuk!

Kulma. Lantos, ha álmodsz, a kedv elbarangol!

Taníts meg: a boldogság hol tanyáz?

Lantos. (Koboz hangjai mellett.) (Középen állva.)

A dőre a boldogságot

Könyvben keresi!

S csodálkozik magába' hogy:

Föl nem lelheti!

Kihült szív késő bánatát,

Mulasztott perczek óhaját

Ócska port, redős homlokot,

De üdvöt nem találni ott.

Boldogság, tehát:

Hol van fényhazád?

Megmondom jól figyelj-tek

Sovár ajkak, vágyó szemek:

Szép kedvesünk mosolyában,

Telt kupának lángborában,

zan intentióját, s a szarvasi vasút bizonyára számos proselytát fog csinálni a kereskedelmi és gazdasági forgalom kimondhatlan előnyére. — A közvélemény maga kéri, sürgeti már ily vonalak létesítését, s a törvényhozás nem térhet ki már azon feladat elől, hogy az egyes vidékek boldogulhatása előtt álló akadályokat véglegesen lerombolja.

ESTE FELÉ!

Csak a hó ragyogó fehérsége világít. A házak meredező falait, a templom fényes tornyát fátyollal fűdi be az esti homály. A főbb, szélesebb utcák megnépesülnek, amint hazatérő hivatalnokok mérik végig rossz kövezetét, komolyan, ünnepelesen. Már csak egy-egy elkésett szán csengő-bongó zaja hallik, amint a lópaták verik hozzá az ülényt, a sima, fehér ragyogó uton. A kisebb utcákban már csak itt-ott siet el egy hazatérő alak; acrobatai ügyességgel küzdök az egyensúlytal a görbe pallókon, néha megis csúszik, mert már sötétedik.

A szobák olyan kékes félhomályba burkóznak. A butorok árnyai hosszan elterülnek a padozaton. Az ablakokon csak a hó csillámlik be. A szögletben csak a kályha két szeme csillan meg néha.

Még kár gyertyát gyújtani, nem köszöntött be az est; de már dolgozni, olvasni sem lehet a félhomályban. Még csak öt óra; délután lenne, de már sötételek; estének még világos van.

Este felé!

Ez a legkedvesebb idő. Fáradtan húzódunk terjedelmes karosszékünkbe. Hátra támasztjuk fejünket, kezeinket — mert más dolgunk úgy sem akad — ölünkbe tesszük; nem is tesszük, hanem csak úgy oda dobjuk, hogy még kevesebb bajunk legyen vele. Lábainkat kényelemmel helyezük a zsámolyra. Behunyjuk szemeinket, de csak félig, olyan édesen, és élvezzük a téli „este felé” kedves, kiváltságos adományát a merengést, az emlékezést.

A gyöngéd lelkű Jean Paul, ki májusi éjjel született, ki nek bölcsője me lett az éji violák, estikék örködtek, és egy kesergő kis fülemile dalolta el bájos szerenádját: mindenek fölé helyezi a májusi éjket. (Nagyon meg lehet elégedve az életével.) De azért mikor oly szépen finoman ír az emlékezésről: csak a félig elhomályosodott nappali emlegeti — a téli este felét. — Mikor abba a paradicsomba akarunk elmerülni, melyből senki sem tűzhet ki, mikor emlekezni akarunk: csak a téli „este felét” választhatjuk.

Oh, szép, sokkal szebb a nyári alkony, igaz. A nap égő, piros arca fehér felhők között fürdik es pompás biborát, mely hanyatlásában is oly megragadó, messze szétszórva pazarolja a felhős égen. Tünő sugarában végig járják pajkos enyelgő táncukat az apró rovarok. Most örülnek életüknek, most élvezik szabadságukat. Lent az estikék már felnyitották kíváncsi szemeiket és eláraszták illatukkal a kis kertet. A platánok, gesztenyék lombjai közt már elkezdte suttogó, csendes dalát az esti szellő. Csak ezt halljuk míg a hazatérő nyáj vidám kolompjának hangja jut el hozzánk.

Igazán nagyon szép a nyári alkony. Olyan szép, hogy valóságos vétek leírni. Pedig hányan elkövezték már!...

Kedves nyári alkonyt, mi szegény városiak, csak képzelhetünk, elsóhajthatunk utána, ha forró naptól elgyötörve este az utcára lépünk üdülni.

A kövezetet felloccsolták és az ablakokat kinyitogatták. No, ez utóbbi úgy magában véve, nem lenne oly kellemetlen, mint az első, melytől alig bírjuk megóvni cipőinket, ruhánk szélét. De: ha idegondoljuk még azt, mi az ablak-nyitáshoz — kevés kivétellel — feltétlenül tartozik, még magasztalni is kezdjük az útcza-locsolást. Ha valaki este felé kinyitja ablakát, ritkán tévedünk, ha így találjuk el okát: a szoba lakói a hűvösre vált időt, az ablak-nyitás ürügyét a produkálásra akarják használni. — Nyáron este felé, bár merre menjünk mindennünnen kihallatszik a zongora csörömpölése, vagy egy-egy elkeseredett szív panasza, amint „az ének szárnyain” repül a kétségbeesett sétáló föléhez. Minden rossz zongorázót minden képzelt énekest nyáron este felé szállja meg a mű-

Leld az üdv honát.

Üritgessük kelyheinket,

Ölelgessük hölgyeinket!

Folyam a bor árja, rajta

Rózsahid a nőnek ajka

Tündérhonba át.

M i n d. Éljen a lantos! Éljen! (K o c z i n t á s. T u s.)

Lantos (sugva). Perczig se hagyjuk szemelől Vatát.

1. V e n d é g (L a n t o s h o z) Jól sejtí, hogy vigyazom,
és dühös.

V a t a (f é l r e). Csak ezeket a szemeket ne látnám.

Hadúrra én már nem vagyok suhancz,

Hogy Viska így vigyáztasson reám.

K u l m a. Vigan vendégim! (V a t á h o z.) Rosz példát mutatsz.

E csüngő fejjel! — Szólj, mi bánt, Vata?

V a t a. Mi bánt? — Az élet, a táncz, a zene.

A telt pohár, és még teltebb szívem.

2-ik Vendég. Ha szived telve,

Öntsd serlegembe!

Hadúrra, egy hajtással kiiszom. (iszik).

V a t a. Meg is gebednél tőle, jó barátom.

2-ik Vendég. Hej, Lantos, egy oly nótát (hogy ha tudsz).

A melyben a vig embert megdicséred,

A bús bolondnak meg hátul-kerülsz!

L a n t o s. A bús bolond tegnapiak él,

A bölcs mindent mától remél.

Gyáva féli a holnapot,

Hogy elhozza rá a papot.

A hős él mind n időben:

Mult, jelen és jövőben!

Legyünk hősek, bölcssek tehát

Használjuk a percz a mit ad:

Ha szerettünk — szeressünk még!

Igyunk ma és igyunk mindég!

De dobjuk ki (majd mit mondok)

A ryávát és a bolondot.

2-ik Vendég. Hurráh! Ez az én nótám:

Bolond az a ki nem szeret!

Gyáva ki a bortól remeg.

K u l m a. Ez czélzás rád, Vata!

V a t a. ki mondja azt?

K u l m a. Én, hogy nem szeretsz!

2-ik Vendég. Én, hogy nem iszol.

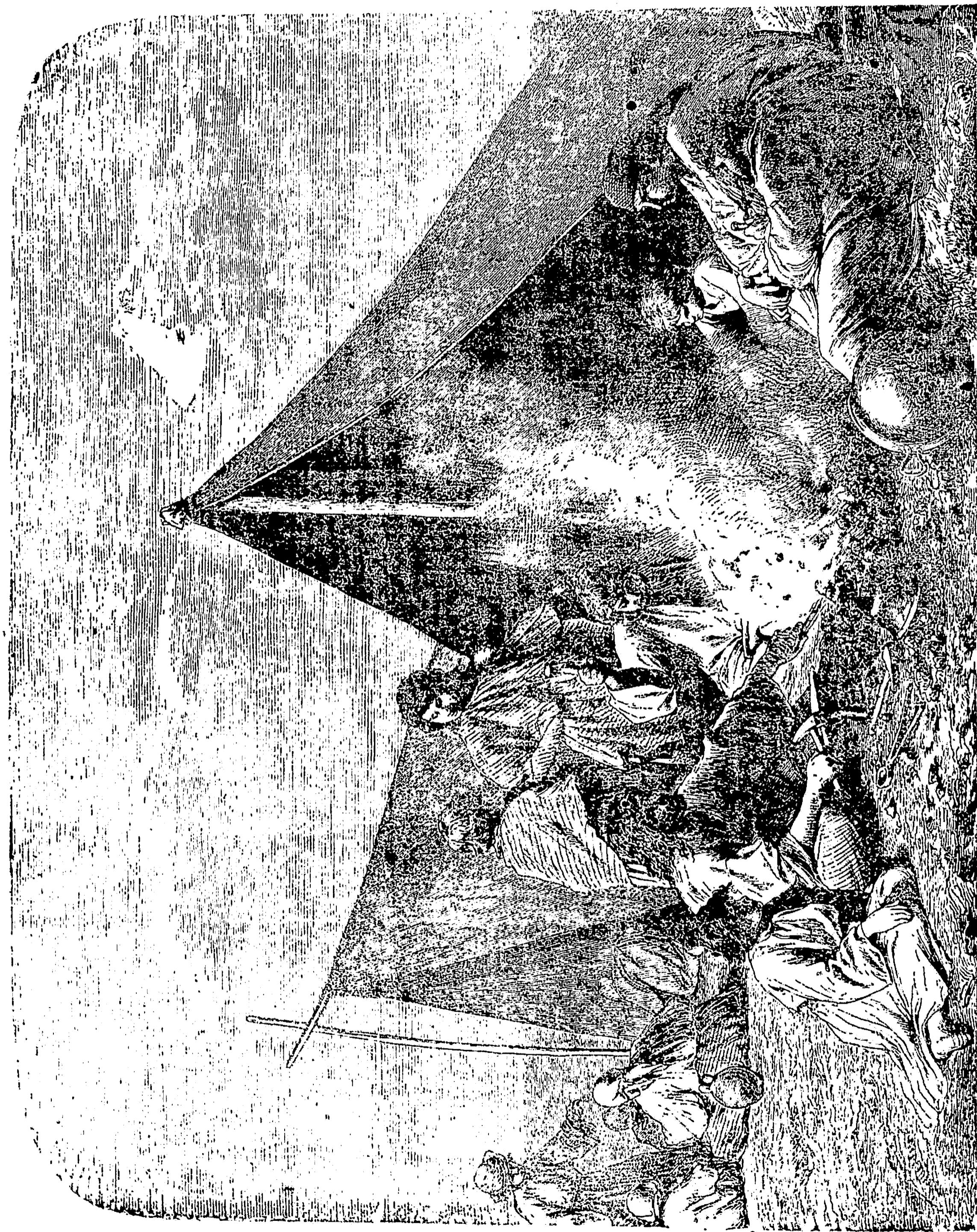
1-ső Vendég. Le akarják itatni, ez bizonyos.

V a t a. Versenyre jer hát! — Hé, kupát ide!

De akkorát, hogy egy borju beleferjen!

vészete. (Mert nyáron nem igen vannak működő-ői concertek) a „Cornevillei harangok” félreverése, a „Sárga Csikó dalai a haladottabbaktól. A „képeddel a'szom el” szivreható dallama, a „So lebt dem wohl du stilles Haus” fájdalmas accordjai

Forjhezmenési tervének persze legjobban megfelel e sor: „Hadd tudja meg a világ...!”
Ehez keményen tercelnek a boltos-segéd merész hang hullámai, a mint felesapkodnak a „Trema Bizantia!” hatal-

Sátoros cigányok.

a „Szűz imája” gyöngé fohásza a régi — már csak szent Cecilia kegyelméből penzionált — zongorákon. És ebbe az este felé concertjébe beövegyül a kaczer özvegy dala,

„Csak titokban akartalak szeretni...”

mas dalában. E miatt csak néha-néha hallik, szeliden a esalódott öreg kisasszony hús dala, a mint elzengi Csokonay Vitéz Mihály szövegét:

„Földiekkel játszó égi tünemény!...”

Egy-egy nyitott ablak előtt fáradt vándor áll. No, nem olyan kopott, poros ruhás vándor, hátán egész birodalmával. (Nem is illenék e kerethe.) Hanem lakkos, claqueos vándor, ki ez ablak felé szerelmes szíve Mekkájába vándorol minden este felé. Mikor az ablak kinyílik ő is megpihen. S míg odabent Málí k. a., a szorgalmas nevelőnő, a meghal-
gatás édes reményében zengi:

„Te ba - á - á - jos szem! Te fé - e - ény - su - u - u -
g - a ár!

A vándor beszédes szeme utána mondja a szöveget, a mint felnéz az ablakra — a kis Henriette ragyogó szemeibe

A sörházak előtt hangos vita folyik a legújabb politikai eseményről, a legfrisebb botrányról, az arany s ezüst agiójáról. A kávéház csarnokába manchettees, monoclis uracsok ülnek, onnan szemlélik a sétányra sietőket.

Télen este felé minden másként van. Künn csak a hazatérők mérk végig útjokat, az ablakok zárva vannak, a sörházak, kávéházak üresek. Mert: ilyenkor mindenki otthon van és — mereng. Ez utóbbi részint azért követi el, mert drágálja a petróleumot, vagy mert ilyenkor háborítatlanul pihenhet, vagy hogy: ilyenkor úgy sem produkálhatná magát: nem lehet kinyitni az ablakot, nem sétál senki. Már akármi az oka, nekem csak azt higgyék el, kedves olvasóim, hogy ez a merengés és az emlékezés ideje.

Igazán olyan sajátosságos varázs rejlik egy ilyen téli este felében. Ilyenkor minden eszünkbe jut. Félig esukott szemeink előtt egyenkint futnak el emlékeink. A kedveseket szeretnők visszatartani; a kellemetlenek előtt szorosan lezárjuk szemünket. Ilyenkor nagyon rohan az idő. Mindig van hova visszatekinteni. És e visszatekintés oly jól esik, hogy nem mondhatjuk boldogtalannak magunkat, ha öreg férjünk, vagy özvegyasszony feleségünk lenne is. Nem, nem vagyunk ilyenkor boldogtalanok. Már csak ama kedves magyar költő kedvéért sem, ki olyan szépen mondja:

„Ne mondd magad boldogtalannak
Míg van hova visszatekints,
Csak az boldogtalan kinek
A végzet nem engedi meg,
Hogy élt legyen, mert multja — n'nes'.

Oszt' ülj belé, paizszsal, vértzetten,
És én lenyellek mint szállómagot.
2-ik Vendég. A torkodon akadhatnék, vezér,
Vas-sarkant úmmal — jobb lesz így, magába?
Vata. Tölt kupának a fenekén . . . (kupát ragad).
Kulma. Cseppet se háry a hős legény!
Vata. 2-ik Vendég. Huzd rá! (Tus, míg a versenyzők
kocszintva isznak.)
1-ső Vendég (a lantoshoz).
Nézd, Vata már szilaj! Jó lesz a kedvét
Most derekán kettészakítani.
Egy dallamot még, mely vigyázni intse,
Aztán osonj el!
Vata (kupáját felfordítva, körmére) Nem gyóztél!
2. Vendég. Te sem! (felfordítja kupáját)
Mind. Halljuk! Halljuk!
1. Vendég. Mit mond a Lantos, erre?
Lantos. Sámson volt a vitéz gyerek.
A filisztert mind leveré;
Karja oroszánt öle meg
Csodát művelt mindensfelé;
Nincs égnek annyi csillaga
A hány mesés tette vala!
„De mert titkot nem őrizte —

Este felé még az ebéd utánnál is szelidebb hangulatban vagyunk. Minden boldogsággal tölt el, mire csak emlékezhetünk. Így követeli tőlünk a helyzet, a bájos félhomály, a nyugodt, csendes este felé.

Nogáll Janka.

H I R E K.

— **A szarvasi** ág. hitv. ev. egyházban az 1879-ik évben született 497 fi s 489 leány-gyermek, összesen 986, hárommal kevesebb, mint 1878-ban. Eskettetett 237 házaspár, — négyvel több, mint az előbbmult évben. Az Úrban elhunyt 385 fi, 365 nő, együtt 750, 61-gyel több, mint tavaly, mely többlet körülbelül a városunkban feltűnt roncsoló toroklob s vörheny rovására esik. — Egybevetve a születettek számát a halottakéval, amaz a halottakét 236-tal haladja. — Az új házaspárok száma a halálozás által elválasztottak száma mellé állítatván, kitűnik, hogy a házaspárok száma 102-vel növekedett. — Említésre méltó, hogy a halottak számában 15 ag g a s t y á n neve fordul elő, kiknek mindegyike 80 é v e t túlél t s a kik összesen 1210 évet éltek. Ez valóban ritka eset, kivált ha elgondoljuk, hogy Bécsben ritka évben szokott 12, 80 éves egyén kikerülni arra, hogy régi kegyeletes szokásnál fogva az uralkodó részéről az u. n. lábmosásban részesüljenek. Igaz ugyan, hogy ezek a nép legszegényebbjai közül választottak; azonban ezek száma sem kisebb ott Szarvas összes lakosainak számánál. Ebből örvendetesen világos, hogy égaljunk s helyszini egészségi viszonyaink nem oly kedvezőtlenek s épen nem oly romboló hatásuk az egészség- és életre, mint a felületel vizsgálonak látszik, mindenesetre pedig sokkal megnyugtatóbbak a nagyvárosiakénál. (A. A.)

— **A szarvasi** szabó-íjűség f. hó 1-én tartá b á l j á t a a „Bárány“ vendéglőben. A szabó-íjűségnek igényei sokkal nagyobbak, semhogy a szarvasi igazán jól szervezett első zenekarral beérné, miért is a csabai Puresi-féle cigányzenekart hozatta el.

— **Városunk**, adóviszonyairól a következő kimutatást vet-tük: Szarvas város összes állami adója 124.055 frt, részle-

Legyőzte őt is kedvese' . . .
Mindezekből a tanúság:
Legerősebb a „női csab“ —
Az isten óvjon is meg ettől minden jó keresztényt! (el os on.)
Vata. Ki mondja azt? Hol az a gaz pribék?
Erősebb vagyok a bornál, mert nem tántorgok tőle!
Erősebb vagyok az aszonymál, mert titkomat megőrzöm előle!
Erősebb vagyok Sám . . . tom . . . Lim . . . som . . . Samnal
is, mert . . . a „titkomat“ . . . a „titkomat“ . . .
Kulma (sugva) A „titkodat“! — Te titkot őrizesz?!
Mihelyt szeretnél — szümbe öntenéd.
Vata. Az nem lehet! Hajh, nem csupán enyem . . .
(iratot vesz elő) Barátimé! — És szentül őrizem (ra-
csap az iratra.)
1-ső Vendég. Jó reggel kíván „Viska“! — Hallod e?
Vata. Ugy! Értem! — Ez már jó lesz, azt hiszem. . . .
A nagyvilág se látott még „furabbat“! elrejtli az
iratot.)
Kulma (félre). A koronázás van kitűzve mara! . . .
Ha arra czéloz váltott jelszavuk?!
1. V e n d é g. Menjünk! (V a t á t f e l r á z v a, m e g -
r a g a d j a.)
Vata. Nem bánom. (indul 1. vendéggel)
Kulma (félre) Nem bocsálhatom.

tesen: Földadó 70.755 frt 59 kr., házbéradó 2506 frt 45 kr., házosztályadó 4639 frt 80 kr., I. és II. oszt. adó 17245 frt 50 kr., III. oszt. adó 9418 frt 43 $\frac{1}{2}$ kr., IV. oszt. adó 922 frt. Nyilvános számadásra kötelezett vállalatokadója: 1508 frt 78 kr., tőkekamat és járadékadó 2041 frt 88 $\frac{1}{2}$ kr., általános jövedelmi pótlóadó 14634 frt 56 kr., fegyveradó 332 frt. 1879. év december 31-én befizettetett 122305 frt 54 kr., maradt hátralék 1749 frt 46 kr., múlt évi hátralék 256 frt 07 kr., összes hátralék 2005 frt 53 kr. Községi adó 25208 frt 21 $\frac{1}{2}$ kr.

— **Nogall** Janka kisasszonyt, a szellemes írónőt közelébb, jegyezte el Szabó Endre fővárosi tehetséges ifju költő. A szép frigyhez jókívánatainkat fűzzük!

— **Figyelmeztetés.** Kik a f. hó 17-én rendezendő szarvasi nőegyleti és ovodai bálra talán tévedésből meghívót nem kaptak, s erre igényt tartanak: e végett sziveskedjenek alulírottakhoz fordulni. Szarvason január 3. 1880. Sipos Soma, bál. biz. elnök. Krecsmárik Pál b. biz. tag, az ovoda-egylet részéről.

— **Hajtó vadászatot** kívánt rendezni a karácsoni ünnepre a békés-szent-andrási vadásztársaság. Tizenhárom vadász felfegyverkezve, 30 hajtóval megindult a vadászatra. Előre képzelték, hogy ily hajtóvadászatnak mily dús eredménye lesz akkor, midőn annyi a nyúl a község határában, hogy a tanyai emberek bottal is tuczat számra verik agyon. Azonban az eredmény csupán 4 nyul lett. Kérdés, hogy osztottak meg a napi fáradság eredményén? Érdekes felemlíteni, hogy a vadászok közül néhányan indítványba hozták, hogy egy nyulat küldjenek a „Szarvasi Ujság“ sztandrás levelezőjének, ne hogy az eseményt kiújságozza, de a többség által az indítvány leszavaztatott azon indoknál fogva, hogy: ha 4 nyulon osztóznak, bármőjoknak jut egy. Ha három nyulon osztóznak négyőjüknek jut egy és egynek semmi sem marad. Így nullázták ki a szegény levelezőt, ki fel is fogadta, hogy más-kor még ha sok, igen sok nyulat lőnek sem fogja őket megdicsérni.

— **Békés-szt.-andrás** községi képviselőtársaságának decz. 30-án tartott gyűlése igen zajos, mondhatni, hogy izgatott volt, a mennyiben két községi képviselő a községi előljárókat bepa-

naszolta a képviselő testületnek nemcsak, de azonnali felfüggesztésüket követelte, (bizonyára önmaguknak akarván egyengetni az utat. Szerk.) de e törekvésnek sikere természetesen csak az lett, hogy panaszokkal forduljanak a felettes hatóságokhoz, hol részrehajlatlan szigorral az ügy megvizsgáltván az igazság ki fog deríteni, s vagy a panaszlónak, vagy a bepanaszoltaknak elégtétel fog szolgáltatni.

— **Békésvármegye** decz. 29-én tartott közgyűlésén a tárgysorozat első tétele szerint megválasztották a közigazgatási bizottsági tagok és pedig Ambrus Lajos 49, Kalmár Mihály 47, Szucsú Béla 47, Haviár D. 45, Keller I. 40 szóval, Ormos J. és Jantsovits Emil 23 szavazatot kapott, egy ujonnan elrendelt szavazás folytán Ormos J. 33, utóbbi 22 szavazata ellen 1 évre, a többi háromra. A megyei igazoló választmányba Ladics Gy., Moldoványi Gy., Kertay Zs., Endrefi Károly, Ferency A., választották. Elnöknek a főispán ur által Gündöcs B., tagoknak pedig Keller I., Party F. és Szigethy L. nevezettek ki. A bíráló bizottságba Ladics Gy., helyett Vilim János jutott. A községi jegyzők zsigorlati bizottságába Márki Lajos, Szombathelyi Gy., ifj. Jantsovits Pál és Bán Károly; a jegyzői nyugdíj-intézeti választmányba Bán K. és Szombathelyi Gy. választották be. Békési kataszteri becselő biztos az elhunyt b. Wenckheim László helyébe Száuthó Albert lett. Az a'ispán akadályozása esetén a sorozó bizottságba helyettesítőjéül Száuthó Albert. Kollár János választották. A miniszteri rendeletek közt először a belügyminiszternek az 1880-ik évre szóló közigazgatási és árvagyámhatósági költségvetési előirányzata tárgyalatott. A miniszter 82,211 frt 41 krban állapítja meg a költségvetést. (megtakarítás szintén több tételnél törléseket tévén a megye előirányzatán,) melyhez az állam 78.782 frt 56 krkal járul. A közgyűlés ebben megnyugodott, de hosszabb vita támadt a korm. azon intézkedése felett, melyben a megye tartalék alapjának kamatait a költségvetésbe felvéletni rendeli, a mi rég óta nézetkülönbséget képez a kormány és a megye közt Party F. főpénztárnok az országgyűléshez, Nagy K. újra a kormányhoz óhajt feliratni ez intézkedés ellen. Az előbbinek indítványa fogadtatott el.

— **Egy darab a kö-épkorból.** S.-A.-Ujhelyről írják, N. kisasszonyt a szülők oda ígérték egy budapesti bíró fiának, a lány

Egy perczre még, maradjatok! — Ki az! (csenget).
Hölgy belép.
Kulma (sugva). Csak hagyj rá mindent (hangosan) ismét a királytól?
Hölgy. Igen.
Vata. Mi az? Ki beszél itt a királyról? (megállott).
Kulma. Nem! Semmi! Ne kivand!
Vata. (kivántva magát, visszatér.) Épen hogy kívánom!
Ha tudjuk: mit parancsol ő felsége?
Hogy valahogy, akként ne cselekedjünk.
Kulma. Tudd meg tehát: háromszor küldé hozzám Hogy hagyjam el e reggel udvarát! Mivel kegyéből már régen kiestem.
Vata. Na, legalább nem estél oly nagyot Mint egy toronyból! Még képmény magas sines. Az ő kegyelmességének sudarja.
Vendég. Fecsegni kezd? (zordonan) Menjünk! Hallod! (megragadja Vata-t.)
Vata. Nembánom.
Kulma: Isten veled, te „ovatos“ vitéz!
Vata (megáll) Mit?

Kulma. Veszélyes a „Kegyvesztettnél“ mulatni.
Vendégek (oszolnak).
Vata. Hadurra nékem szörnyen tetszik itt! (visszajő).
A léget is megbalzsamozta e hír.
Oly édesen lehelli a tüdő! Pfüh...
Vendég. Mit mondjak „Viskának“?
Vata. Hogy tisztelem, nagyon tisztelem! Érted? Nagyon tisztelem!
És — itt maradtam! (sérleget emel, s iszik.)
Kulma (félre.) Győztem rajta, végre.
Vendég. Legjobb tudatni rögtön a veszélyt. (el.)
2. jelenés. Kulma, Vata, Hölgy.
Vata. Vigan barátim! Most lássuk: ki mit tud! — Hol vannak e fiúk?
Kulma, (sugva.) Nálad a levél?
Hölgy. Igen!
Kulma. Vigyázz a résen, és ha intek.
Hozd azt be, mint „e perczben érkezettet.“
Hölgy, (eloldalt.)

(Folyt. köv.)

akarata ellenére. Karácsonkor a vőlegény lerándult Ujhelyre és az eljegyzést sürgette. A lány határozottan ellenszegült, mire a szívtelen apa kiüzte őt házából. A szerencsétlen kénytelen volt egyik rokonánál meghuzni magát, de nyugta ott se lehetett, mert az apa irt neki, hogy ha rögtön vissza nem megy, pandurokkal hozatja haza. A szegény leány kétségheesésében neki indult a világnak a csikorgó hidegben. Elszánta magát; öngyilkos lenni nem akart, hanem hadd tépjék szét a farkasok, vagy pedig megkönyörül rajta a fagy. Így is lett volna, mert átfázva, kimerülve már összerogyott az utfélen; s ha két paraszt asszony arra nem megy s egy utánuk jövő férfi segítségével föl nem veszik a félholtat s Ujhelyre be nem veszik, okvetlenül megfagyott volna. Most súlyos betegen fekszik — nem a szülői háznál, hanem egy rokonánál. Levelezőnk szerint az erőszakolt házassághoz a vőlegény atyja beleegyezését sem bírja.

— **Kondoroson** decz. 29-én Dérczy Ferencz úr, saját bérletén sikerült körvadászatot rendezett. Három körben összesen 112. nyúl esett. — Vadászat után a számos vendégek, köztük hölgyek is — lakomára gyűltek Dérczy úr vendégszerető házába. Majd megzendült a jó cigány muzsika s Nimród utódai felédve a vadászat fáradoimat tánczra lendültek a jelen volt szépekkel. A kedves család vendégszerete kedélyes mulatságban másnap délig tartá össze a vendégeket.

— **Somoskeőyről**, a hírneves kalandorról olvassuk, hogy jelenlegi bécsi tartózkodásakor három kütönböző hotelben három név alatt szerepelt. A Magyar király szállodában, mint tudva van, gróf Bobrovszkynak nevezte magát, naponkint megfordult a Hotel Imperialban s gróf Vejsey név alatt vette át oda címzett leveleit, míg egy harmadik szállodában herczeg Galitzyn név alatt lakást vett fel, de ebbe már be nem költözhetett. Bécsben igen vakmerően viselte magát, még Haymerle külügyminisztert is meglátogatta. Midőn elfogatása után megmutatták neki arcképét, pillanatra zavarba jött, de csak hamar összeszedte magát és azóta kihívóan vitatja, hogy ő gróf Vejsey és nem Somoskeőy s hogy semmi büntényt nem udnak rábizonyítani. A börtönben igen szigoruan őrzik, ő azonban nyers és visszautasító mindenki iránt. Ha ismét meg nem szökik, sok ideig folytathatja kalandor életét, mert nemcsak idehaza és Ausztriában, hanem Németországban, Franciaországban és Belgiumban is szépen van leültnivaló büntetése.

— **A gyémántcsinálás titkát** fedezte fel — saját állítása szerint — mr. James Maclean a st. rolloxi vegytani intézet igazgatója. Sikerült előállítani teljesen tiszta és átlátszó carbont, mely bir a gyémánt sugártörő tulajdonságaival; úgy a savak mint az alkak hatásának, mint a forraszeső borzasztó hevének ellenáll! még nincs eldöntve, vajjon e készítmény karczolja-e a gyémántot.

— **Mai számunkhoz** egy negyediv hirdetési melléklet van csatolva.

KÉPÜNKHÖZ.

Sátoros cigányok! Ime egy realis Idyll. A boldog-boldogtalanság sajátos képe. Hazátlanok, kiknek az egész világ hazájok. Egy lehetetlen nép, mely mégis lehetővé teszi magát: ez a vándor cigány. A negyvenes években — felsőbb rendeletről — egyes faluvégeken gunyhó telepek készítettek e népnek, s erőhatalommal tu szkoltattak be a putrikba; sőt me-

gyei pandúrokkal őriztették őket, remélve, hogy elébb utóbb majd csak beletörődnek a rendes életbe. Mindhiába! Amint a felügyelet lazult, mindannyian felkekedtek, ott hagyták biztos lakaikat, hogy ismét folytassák barangolásaikat. Télen-nyáron sátor a házuk: így élnek ők, szabadon, egy kis üstfoltozásból, csalásból, lopásból, Képünk egy ily vándorcsaládot ábrázol útféli tűzhelyénél.

SZÓTALÁNY. *)

HÁZ. BAJ.

Megfejtése a jövő számban. A megfejtők közt egy könyv fog kisorsoltatni. Minden megfejtő neve közöltetik.

* E rovatot állandósítjuk.

Tarkaságok.

János: szólt az asszonyság halk hangon inasának. De János meg sem mozdul. Még egyszer szólt s miután mégsem jött, kézzel intett neki és azt mondja: Nem hallotta, hogy kiáltottam magára? — Oh igen egészen jól hallottam? de oly halk hangon tetszett hívni, hogy azt hittem, hogy a nagyságos asszony azt akarja, hogy meg ne halljam.

Házasságot ajánlanak egy uzorás fiának. Az apa megkéri egyik barátját menjen a vidékre, hol a fiatal hölgy lakik s hozza rendbe a dolgot. — „Ha szép és fiatal“ — mondja neki, — „60,000 forintot követelsz hozományul, ha öreg és vén 80,000 et, de tudakozódjal, nem történt e valami kényes dolog a családba, mert akkor szóba se állj 100,000 frton alul.“ Nehány nap mulva ezt a sürgönyt kapta barátjától az uzorás: „A fiatal leány most ülte meg az apját . . . mennyit kérjek?“

Férj és nő közt.

— Emlékszel kedvesem, mond a férj, hogy B. barátunk ezelőtt egy héttel egy titkot bizott rám, melyet akkor nem mondhattam el neked. Most azonban már elmondhatom.

— Köszönöm, ne fáraszd magadat.

— S miért ne?

— Mert nem érdekel. Egy héttel ezelőtt titok lett volna a dolog rám nézve is, — ma már csak ujság.

Angolországban, ha valamely erőszakos halálesetet jelentenek be a hatóságnál, a jury egybehivatik, konstatálni a katasztrófa okát.

Az ily esetekben hozott verdiktek néha nagyon furcsán hangzanak. Nemrég egy örült emberről, ki magát felakasztotta, ily pareret állítottak ki: „John Smith meghalt megfojtás által siettetett szívelzsírodásban.“

— Az istenért Emilia, mily öregnek nézsz ma ki, így még soha sem láttalak.

— Hisz az természetes. Még sohasem voltam anny idős mint ma.

Kinek szívét szerelem lelkesíti. arra a külvilág csapása nem birnak hatalommal.

Krisztus kiszenvédéseiről így prédikált egyszer nagy-pénteken a — — pap : Krisztus mindezen rágalmakra semmit sem felelt mondván : — —

A kis szelid madárka, mely az ágon musquitokra les, az ölyv, mely a légben éhsomjasan kering, a sirály, mely vijjogva csapdossa a víz felszínét, mind azt mutatják, hogy a természetben minden élő lénynek van pusztító ellensége. **A t e r m é s z e t** királyának is van egy és az : **ö n ö n - m a g a**.

Klassikus. A sabininők elraboltatása utáni nap történt. A sabinok egyike vigasztalhatatlanabb volt a többinél. Egy a szomszédok közül, ki unta már a lamentációt, megszólítja Neked sem kell nagyobb jejeszéklést véghez vinni, mint nekünk, a mi feleségeinket is eltabolták : a te állapotod se rosszabb a mienknél : Hja, ha csak az lenne felelté a sabinide — az én feleségem nem volt ott, ide haza hagytam ! És újra elkezdte a jajgatást.

Biró. Ön tehát halasztást kíván, minthogy védője megbetegedett ?

— Csakhogy önt tetten kapták és valóban nem képzelem minő mentséget tudna felhozni a védő ur ?

Vádlót : Thekéntetes biró uraság ! én magam is arra vagyok kíváncsi.

A legtöbben egyik vagy másik tárgyról azért szoktak helytelenül itélni, mert a dolgok helyzetét, állását, eszközeit sőt magát a dolgot sem vizsgálják és itélik meg minden oldalról : el kell tehát magát mindazzal látnia, a mi a megítélendő tárgyra némi világot vet.

Berliniesen. Van önöknek Berlin szomszédságában is ilyen magas hegyük ? kérdi egy vendéglős a bajor alpesekben a berlini utazót. — Nincs felelte a berlini ; de ha volna, magasabb lenne ennél.

Hallja ez már czudar égy idő. — Nem értettem. — (teljes erővel ordítva) : Igazán rossz egy, idő. — Ugy ha egybet nem akar, ezt magam is látom,

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos : Sipos Soma.

HIRDETÉS.

AZ „ÁRPÁD” IRODALMI ÉS NYOMDAI INTÉZET SZARVASON,

ajánlja magát mindennemű hivatalos és magán nyomtatványok, ugyminő
községi és gyámi rovatos ivatek,

ügyvédi keresetlevelek,

**kötelezvények, kereskedői számlák, körlevelek, vignettek, malom-
szelvények,**

mindennemű czimnyomással ellátott

levél papirook és levél borítékok,

valamint monogrammos vagy enélkül való névjegyek,

továbbá :

m e g h i v ó k,

füzetes vagy nagyobb művek

kiállítására.

Ügyvédi meghatalmazások a legczélszerűbb szerkezetben készletben kaphatók.

AZ „ÁRPÁD”

irodalmi és nyomdai intézet ügyvezetősege Szarvason.

LEGUJABB,- NAGY PÉNZ GYÜJTŐDE.

Táblázat

Az összes nyereményeknek.

A legn. nyeremény szerencsés esetben

400,000 Markát tesz.

A főnyereménynek és a 45,000 nyeremény részlevesebb jegyzete:

	Márka	Márka
1 főnyerem.	250,000 ==	250,000
1 nyerem.	150,000 ==	150,000
1 "	100,000 ==	100,000
1 "	60,000 ==	60,000
1 "	50,000 ==	50,000
2 "	40,000 ==	80,000
2 "	30,000 ==	60,000
5 "	25,000 ==	125,000
2 "	20,000 ==	40,000
12 "	15,000 ==	180,000
24 "	10,000 ==	240,000
5 "	8000 ==	40,000
1 "	6000 ==	6,000
54 "	5000 ==	270,000
5 "	4000 ==	20,000
64 "	3000 ==	192,000
212 "	2000 ==	424,000
12 "	1500 ==	18,000
631 "	1000 ==	631,000
770 "	500 ==	385,000
945 "	300 ==	283,500
50 "	200 ==	1,000
100 "	150 ==	15,000
26,450 "	138 ==	3,650,100
3,900 "	124 ==	483,600
50 "	100 ==	5,000
11,700 "	à 64, 67, 50, 40 Márka.	

Ezen nyeremények összesen:

8,552,100 Márkát tesznek.

Hirdetmény!!

A fő-gyűjtőde-hivatal Valentin & Co. Hamburgban a legujabb- és nagy pénz-gyűjtőde eredeti sorsjegyeinek eladásával meg van bízva. Mindezek tehát, kik magukat ezen eredeti sorsjegyek megvése által a gyűjtődeben részesülni akarják, sziveskedjenek rendeléseiket a fűn említett házhoz irározni. — A sorsjegyek ára hivatalosan meg van álapitva; egy ilyen egész sorsjegy ára a következő osztályhoz csak 10.50 frtóé tesz: Hogy azonban mindenki, viszonyai szerint, magát részesülhese, fél-és negyed eredeti sorsjegyek is eladatnak, melyek mind a hivatalos czimmerrel vannak ellátva. A megrendelés alkalmával alábbi rendelési-levelet tessék figyelembe venni és a megfelelő összeget vagy azonnal mellékelni, vagy pedig postautalványon beküldeni. — A rendelés megérkezése után Valentin & Co. főgyűjtőde-hivatala által az eredeti sorsjegyek minden rendelőnek azonnal megküldetik. és pedig postán, zárt borítékban; épugy minden sorsjegy a gyűjtőde tervétől kísértetik és a huzás után a hivatalos huzási-ivek, azaz a kihuzott számok a rendelőknek, illetőleg részvényeseknek azonnal megküldötnek. Minden rendelés fölött pedig világos és pontos könyvezés eszközötetik ugy, hogy tehát egy sorsjegy-tulajdonos sem mellözhető; azonkívül pedig az esetleges nyeremények majdnem minden nagyobb-vagy legalább fontosabb és ismeretesebb ujság által közététetik. A megnyert összegek a sorsjegy-tulajdonosnak azonnal és közvetlenül állanak rendelkezésére, vagy pedig terjedelmes összeköttetésünk által maga Magyarországon is kifizethetők. Az új-és nagy pénzlotteria a magas, hamburgi államtól elfogadva és az összes állami vagyounal biztositva van. A nyereménysánczok tehát igen nagyok, annál is inkább, mivel terv szerint kell, hogy a sorsjegyek száma fele njerjen. A nyeremények pontos kivonata a melleti táblán látható, melyek 6 és kevés szűnettel egymás után következő osztályban kisorsolandok. Az alulirott főgyűjtőde-hivatalnál ezen új pénzgyűjtőde eredeti sorsjegyeire minden világrészről folytonosan érkeznek rendelések, miért is a következő osztályra, melynek nyeremény-huzása 1880 január 7. és 8. lesz, rendeléseket várjuk

legfőljebb 1880. január 7-ig.

Bank-és váltó-üzlet

VALENTIN & CO,

Hamburg.

(Németország.)

Az eredeti sorsjegyek ára hivatalosan meg van határozva és a következő osztályhoz:

Egy egész ex. sorsjegyért 10 Fr. 50 Kr. O. é.
Egy fél " " " 5 Fr. 25 Kr. O. é.
Egy negyed " " " 2 Fr. 65 Kr. O. é. tesz.

Rendelési-iv.

a bank-és

váltó-irodához

Valentin & Co.

HAMBURG.

Felkérem önt..... a hamburgi állam által

biztosított pénz-gyűjtőde sorsjegyért.

Az érte járó összeg.....

oszt. ért frttól ezennel megküldöm.

Osald-és keresztnere:.....

Foglalkozás:.....

Lakhely:.....

Út v. Utca:.....

Jegyzet:.....

NB. Lebkényelmesbb, ha a feladó az összeget v. osztért bankjegyekben, v. pedig ajánlott levél által magyar-postajegyekben megküldi.

Levelek 1—2 napban érkeznek Hamburgba.